

11

дружба отъ никакво същество на тоя свѣтъ и предпочиташе така да си живѣе самъ. Като че ли нѣмаше на свѣта роденъ още тоя които той щѣше да заобича и да има за приятелъ или другаръ, освенъ себѣ си. Баща си той уважаваше но защо малко мислеше. По-скоро той се страхуваше отъ него. Но въ душата си имаше своя мисль съ която живѣеше: че всичко това което днесъ е на чорбалки Вълко утрѣ ще стане негово и презъ щѣлия си животъ той смѣташе че това вече е така още преди баща му да е живъ и че братъ ~~ѣа~~ му нѣма~~тъ~~ нищо. Той работеше земята, той се грижеше за това богатство и го трупаше а ~~тѣ~~ ^{той} какво направиха за него? Това че учаръ нѣкакви науки и ядѣтъ пари? Тая мисль не го оставѣше особено отъ като стария му повери и сметкитѣ. Груйо се научи че въ Русия Станко е изхарчилъ сто хиляди гроша и че може би още толкова щѣше да изхарчи и веднага го намръзи. ~~Вхх~~. Петра за когато той бѣше чувалъ но никога не бѣше видѣлъ кой ~~нае~~ защо той не турѣша въ сметката и го смѣташе за съвършено чуждъ, ~~тѣ~~ че послѣ при изникналия по-късно споръ, междуе братята Груйо никога не можа да разбере че и той има правото ~~их~~ на наследство. Той отрастна въ бащиния си домъ и баща му отъ какъ го взема отъ гимназиона, остави го самъ да се възпитава между слугитѣ и селенитѣ, самъ да се смѣта господаръ между тѣхъ и съ една дума напроизволъ да върши каквото си ще стига само да не прави пакости и такива неразумни дела отъ които ще страдатъ чорбалкиятъ интереси. Груйо асла се оказа добъръ стопанинъ, приборникъ и спестовикъ, както предвидѣ стария Вълко. Бащата и синътъ рѣдко се собираха, пакъ и да се ~~вѣдих~~ ^{вѣдих} виждаха често, ~~стари~~ ^{стари} го во-рѣха все за кърскитѣ работи или за лихвитѣ ~~на~~ селскитѣ записи. На стария направя впечатление че сравнително много младия почти дете Груйо мисли старешки и изказва умни мисли, особено за нѣкой трудни и уплетени работи и парични въпроси, и че нищо не го интересува толкова колкото имотността и богатствата на баща му. Въ главата му се зараждаха постоянно планове какъ да събере два пъти една и съща сума, да излъжи нѣкого и др. мисли все отъ тоя родъ но толкова хитри смели и безжалостни че стария Вълко препна и съ негодувание му се скара. - Ний сметкитѣ си трѣбва да гледаме но сме и християни. Грѣхота е. - заключи той, веднакъ когато Груйо му разказа какъ трѣбва да ~~е~~ ^е принудѣтъ селенитѣ да си изплатѣтъ записитѣ, но тоя го изгледа нѣкакъ много очудено сѣкашъ не разбра какво му кази и се махна.

Той бѣше вироглавецъ и вариклечко. Още отъ малакъ криеше пари въ земята и ~~то~~ ^{то} сѣкашъ правеше за удоволствие, никому нищо не даваше и на другитѣ гледа-